

BELSŐ ÉRTÉKEINKET
KIBONTAKOZTATÓ EGYESÜLET

Székhely: H - 1098 Budapest, Napfény u. 6..

Tel/fax: (36 - 1) 377 8855

email: hungary@livingvalues.net

HÍRLEVÉL

I. évfolyam 2. szám

hírek, programok, lehetőségek,
a B. É. K. E. időszakos kiadványa,
az Elnökség szerkesztésében

A **HÍRLEVÉL** kapocs egymás megismerésére, segítésére és aktivizálására

Kedves Kollega, kedves Olvasó!

Ezzel a **HÍRLEVÉL**-lel fórumot biztosítunk mindazoknak, akik „**Belső Értékeink Nemzetközi Oktatási Programmal**”(Living Values, LVE) kapcsolatba kerülve, annak elveit, módszereit használják, vagy ezután szeretnék használni, tapasztalatokat gyűjtöttek, amit szeretnének másokkal is megosztani, kíváncsiak mások munkájára és tapasztalataira, és ennek kapcsán szeretnének egymással kapcsolatba kerülni, és nem utolsó sorban szeretnék, ha a program nyújtotta kimeríthetetlen lehetőségek, szélesebb körben is elterjednének.

Tehát a **HÍRLEVÉL** mindazoknak szól, akik fontosnak tartják, hogy a társadalomban újból természetessé váljanak az emberi értékek, és ennek megvalósulásáért tevékenykednek, vagy szeretnének tenni is a mindennapi életükben, az iskolában, a családban.

MOTTÓ: "Az ember semmi más, mint amivé önmagát teszi" J.P. Sartre

ÉLŐ HÍRLEVELET szeretnénk, amelyet mindegyikünk nem csak olvasóként, de aktív közreműködőként is élvezhet. Tehát **várjuk** észrevételeiteket, javaslataitokat, közlésre szánt anyagaitokat. Elérhetőségeink a fejlécben feltüntetve.

HÍREK

2007 májusában, a „Születés Hete” országos rendezvénysorozat keretében nagyon sikeres szülői bemutató csoport-foglalkozást tartottunk. A Születés Hetének szlogenje: „Méltó módon szülni és születni”. Meghívták Egyesületünket (B.É.K.E.) azért, mert az LVE segítségével megtanulhatjuk, hogy hogyan **legyen az életünk is emberhez „méltó”**. Az alkalomra készült és elhangzott vers:

Születés Hetére 2007

Mutz Péter : **Egy kincssel teli világ**

Nem kell gügyögnöd, mert épp most apróbb testben élek.
Nem kell, hogy játssz nekem egy rózsaszín csodát.
Hidd el megértem minden rezdülésed,
Mert hangod helyett, azt a szíved adja át.

Ki itt támaszra vár ma, az épp a felnőtt lélek,
Mert elfeledte rég már a mesék lényegét.
Hiszen a tisztaság a kulcsa, e titkos jelbeszédnek,
Mely felfedezni engedi a valós létezését.

Hát kérdezz csak bátran, ha elvakult szemeddel,
Nem látod, miket rejt, e kincssel telt világ.
Ha már nem tudod, mit kezdjél régi életteddel,
Gyermekedtől vedd ma át az élet ritmusát.

2007 májusában Alicanteban és Alteában (Spanyolország) 4 bemutató work-shopot tartottunk szülőknek és pedagógusoknak a LVE Program keretén belül. A sikeres bemutató után mind a két helyen, azóta is folyamatosak a foglalkozások.

Alicante 2007. május 26.

Pedagógus-továbbképzőink a jelentkezések függvényében folytatódnak. A Továbbképzési jegyzékben szerepelünk, a jelentkezéseket elérhetőségeinken keresztül várjuk.

Ha szülői csoportot szeretnétek indítani, akkor erről szintén az elérhetőségeinken keresztül lehet bővebb információt kapni. Megfelelő számú jelentkező esetén **facilitatori (csoport-irányítói) **tréninget is** indítunk.**

LEGÚJABB NEMZETKÖZI HÍREK

Ebben az évben az **ALIVE (Association for Living Values Education International)** által szervezett **Konferencia, Közgyűlés** (a tagországok képviselőinek részvételével) és nemzetközi Living Values találkozó Paraguayban 2007. július 29.-augusztus 3. között zajlott. A paraguayi eseményeken Magyarország nem képviseltette magát, de július 20.-23. között Oxfordban részt vett a Közgyűlés elé kerülő anyag összeállításában.

MOTTO: „Ha ebben a világban igazi békét fogunk tanítani, akkor azt a gyerekekkel kell kezdenünk.” Mahatma Gandhi

Nemrég megkeresett bennünket **Sarah Constantin** (USA), aki létrehozta az **International PENPAL Organization** (Nemzetközi „Levelezőtárs” Szervezet), amelynek célja, hogy 6-18 éves gyerekeket és fiatalokat levelező társi kapcsolatba hozzon a világ bármely országából. A levelezés különleges lehetősége és célja egymás általános megismerésén túl, annak kölcsönös megismerése, hogy maguk a gyerekek a saját életükben, otthon, az iskolában, a környezetükben hogyan teremtik meg a BÉKÉT, és ezzel hogyan segíthetnek abban, hogy a világban is béke legyen. Így a levelezőpartnerek (penpals) a BÉKE megteremtésében /levelező/ társakká (**PEACE-PALS**) válnak, és ennek alapján sokirányú személyes kapcsolatok is létrejöhetnek. Érdeklődni az Egyesület elérhetőségein keresztül.

MOTTO: „Ha nem vagyunk békében, az azért van, mert elfelejtettük, hogy egymáshoz tartozunk.” Teréz Anya

TOVÁBBKÉPZÉSI LEHETŐSÉG OXFORDBAN a „Belső Értékeink...” pedagógus-továbbképzőt végzetek számára. **2007. november 30. - dec. 2. között.** Érdeklődni és **jelentkezni** az Egyesület elérhetőségein keresztül lehet **2007. október 15-ig.**

ÖNFEJLESZTÉS

Többségünk tisztába van azzal, hogy állandó önfejlesztés (nem csak szakmailag, hanem mentálisan is) nélkül egy idő után sem a szakmánkban, sem az életünkben nem tudunk helyt állani. Ez a rovatot mentális fejlődésünk érdekében indítjuk.

Néhány gondolat a „**Hogyan inspiráljunk és fejlesszünk POZITIV ÉRTÉKEKET az osztályunkban**” (Neil Hawkes: How to inspire and develop POSITIVE VALUES in your classroom) c. könyv alapján.

Mindannyian – pedagógusok és szülők egyaránt - pontosan tudjuk, hogy életünk, viselkedésünk modell a diákok számára. Azt is tudjuk, hogy ha vállalkoztunk szülői és pedagógusi szerepre, akkor ez egyben felelősségünk is. Néha nem is vagyunk tudatában annak, hogy milyen értékeket mutatunk, azaz milyen modellek vagyunk akár szülőként otthon, akár pedagógusként az iskolában. Az említett – több éves tapasztalatokon alapuló könyvben - többek között segítséget kaphatunk ahhoz, hogy hogyan ellenőrizzük ezt magunknál. Javaslatuk: Egyszerűen és bátran tegyük fel magunknak a következő kérdéseket, mélyen gondolkodjunk el rajtuk, és őszintén válaszoljunk magunknak. Ha úgy látjuk, hogy vannak tennivalóink, akkor ezeket tegyük meg, ha valóban jót akarunk gyerekeinknek és önmagunknak is.

- **Tudatában vagyok annak, hogy milyen értékeket közvetítek, mutatok a diákok, /a gyerekek/ felé?**
- **Milyen értékeket mutatok, a tanítási módszereimmel – pl.: türelmet, tiszteletet?**
- **Következetes vagyok a gyerekekkel a szavaimban, a cselekedeteimben az órákon, az iskolában és /otthon/?**
- **Nyugodt és barátságos vagyok?**
- **Előkészült vagyok, hogy gondolataimat és tapasztalataimat megosszam a diákokkal /a gyerekekkel/?**

Várjuk a véleményeiteket, egyrészt a rovatval kapcsolatban másrészt, hogy milyennek látjátok magatokat a kérdések tükrében.

TAPASZTALATOK

A mostani Hírlevélben a **Iőrinci Kandó téri Általános Iskola** egyik tanárnője az **igazi értékek** megértésével kapcsolatos tapasztalatairól, és a Szülői csoport egyik tagja pedig az **élete és a Belső Értékeink Program** kapcsolatáról ír.

Sokszor megcsúsznak, hogy egy szakórán a gyerekek elejtett megjegyzései hallatán akaratlanul is belecsöppennek egy osztály közösségi életébe és egyes gyerekek lelki világába. A viccesnek szánt, poénkodós beszólások, melyek valamelyik társuknak szólnak egy kívülálló fülének is kellemetlenek, az érintettekben pedig mély sebeket hagyhatnak. Felmerül bennem a kérdés: Te jó ég, mi lenne velem, ha ebbe az osztályba kellene járnom nap, mint nap, diákként? Magamat ismerve, mint gyerek nem mernék szólani, pedig igazságérzetem szétrobbanna ilyen helyzetekben. Na, de ébredjünk! Már felnőtt vagyok, és pont most remek lehetőségem van, hiszen én irányítom az órát. Ilyenkor elmondom, hogy a mai anyag nagyon fontos és valamilyen szinten majd pótoljuk is, és máris előtérbe kerülnek az emberi értékek, háttérbe szorítva a kökény vagy a Kisalföld mezőgazdaságának témáját. Hiszen nyolcadik osztály után nemcsak az a fontos, hogy tényanyagokkal felvértezve engedjük el gyerekeinket az életbe, de egyre fokozottabb az igény az élhetőbb életért, aminek összjátékát mi emberek adjuk elő, sajnos egyre rosszabbul. A többi, az mind csak körítés, bár ezek közt is akadnak aggasztó tényezők. Mégis csak az emberek egymás közti viszonya az, ami meghatározó az életben, ezt is jól meg kell tanulni, nem zárva ki persze az önfejlesztést sem. Nos –gondoltam-ez megint egy jó alkalom: Próbáljuk helyére tenni a dolgokat!

Egyik osztályunk különösen élenjár a gyilkos megjegyzések osztogatásában. Az egész akkor robbant ki, mikor az egyik fiú - nevezzük Zolinak - látszatra minden ok nélkül minden irányban elkezdett támadni - szóban és tettekben - elég összeférhetetlennek tűnve. A többiek érdeklődésemre sűrű panaszáradatba kezdtek. Zolit is meghallgatva sült ki, hogy ő a kiszemelt áldozat, mert olyan "mókás", amikor felhergelve, kissé magán kívül hadonászva, paprikapirosan lereagálja a minden irányból felé érkező piszkálódást.

Bezzeg a két paddal előtte ülő sokkal gyengébb képességű és figyelmű kislány – Lili - "jó fej", mert ő a hasonló sértegetéseket csendben tűri, neki látszólag mindent lehet mondani.

Hogy is van ez? Aki a sértésekre nem mer válaszolni az jó osztálytárs, de aki kiáll magáért és az igazáért az kiközösítendő és lassan az osztály renitens figuráját lehet belőle megalkotni?

Lássuk, melyek azok a „kényes” dolgok - 2-3 gyerek számára érték - amiket felhánytorgattak Zolinak, sőt az osztály egyharmadát is sikerült már rábeszélniük az értékítéletükre. A többség csendben maradt, mert, ha ellenkeznek és a beszélgetés esetleg nem jól sült el, nehéz helyzetbe kerülnek, a kényes és "roppant szigorú" megmérettetésből pedig ki tudja mi lesz.

„- *Micsoda pólóban jár! Ilyeneket a piacon lehet kapni, nem valami jó cuccok, pedig nem kis jövedelműek a szülei, hogy tud ilyen bovikban járni. / Az, hogy tiszták, az most nem szempont./*

- *A táskája és a tolltartója is vacak, túl egyszerű, pedig az osztály nagy részének jól csengő márkajelzések vannak a táskáikon.*

- *Amikor mindezeket szóvá tesszük még neki áll feljebb! Különb is olyan érdekes, amikor mérges lesz. Már elértünk odáig, hogy szinte minden bosszantja. - mondják a gyerekek.”*

Még azok is kószolgtatják, akiknek nincs bajuk vele, de kíváncsiak mennyire lesz harcias, no meg bevágódhatnak a többi nagyhangúnál is.

Átsuhant rajtam, mi minden maradhatott ki ezeknek a gyerekeknek az életéből, melyből már 11-et elkoptattak, de **még** az eltelt 5 iskolai évben **sem éreztek rá** egyszer sem az **olyan szavakra, mint tapintat, szerénység, együttérzés, alázat, tisztelet.**

Azt javasoltam, hogy szedjük össze, hogy itt az iskolában, egy tanár szemszögéből mi az érték?

- Tényleg mi az? - kérdezték őszinte csodálkozással a szószólók is.

- Általánosságban minden tanár értékeli, ha a tanítása, a munkája nem hiábavaló, tehát, hogy mit tesz le a diák az „asztalra”. Hogy a dolgozatot milyen ruhában - márkásban vagy piaciban - írja meg jól, senkit nem érdekel, hiszen az órán sok minden leköti egy tanár figyelmét, de a gyerekek pólóinak minősítése nem ezekhez tartozik, csak akkor, ha a ruha piszkos, kellemetlen illatú, stb. de ugye itt erről nincs szó.

Másrészt mi sem azzal készülünk a tanórákra, és dolgozatok javítások közben sem az jár a fejünkben, milyen szuper divatos felsőrésszel lepjünk meg Benneteket. Nagy baj lenne, ha ez fontosabb lenne nálatok és a tanításnál, a tanulásnál, sőt ennek ti éreznétek a legjobban a hátrányát. Sőt a tanárok nagy része is olcsóbb ruhákat vásárol a piacon és remekül elvagyunk bennük. Köszönjük, jól érezzük magunkat.

- Ami viszont **FONTOS** az órai munka, a figyelem, az együttműködés és együttgondolkodás, a tanszerek használata. Nem tartjuk egyáltalán fontosnak, milyen márkájú táskában hozza el a gyerek a tanszereit, nincs

semmi szerepe, csak egy segédeszköz, s az sem lényeges, milyen csili-vili tollal ír. **Az már érték, hogyan és mit jegyzetel.** (Megint csak a dióhéj fontosabb volt a magjánál, de nem abból lesz a sütemény.)

- Sok dolgot kell az órán kívül is összehangolni. A tanár számára nagy érték a **segítőkéz, a többiekért tenni akaró tanítvány. Aki támogatja ezt a munkát, szót ért az osztálytársaival, átérzi helyzetüket, tiszteletben tartja a másik ember személyét, véleményét, szokásait, azt szervezi, hogy egy program, esemény által az osztály élete előrehaladjon.** Megbízhatóságával nemcsak a tanár számára értékes, hanem nektek is. Persze, mi felnőttek nem várjuk el, hogy az imént felsoroltak mindenkiből szétáradjanak, de **a kis érték magocskák biztosan mindenkiben benne vannak és, ha csak egyet is megnövesztetek, és az láthatóvá válik, az mindenki számára nagy érték.** Még az sem fontos, hogy "jó tanuló" álljon velünk szemben. **Mindenkit csak magához lehet mérni, hogy a hozott képességeiből mennyit mutat ki, bontakoztat ki.** Ebben egymást ti nagyon gátoljátok, pedig **segíteni kell.** Ti rossz osztálytársakat próbáltok faragni, de közben olyan módszereket használtok, amiktől ti is visszafejlődtök. Ti is értékesebb emberekké váltok, ha megkeresitek Zoli pozitív tulajdonságait, sőt előbb fel kellene térképeznetek a sajátjaitokat. Ezzel hogy álltok? Csináljatok egy listát!

- Amikor ilyen márkamániáról hallok elgondolkodom, kitől is származik az ötlet. Tudják a szüleitek, hogy ezzel próbáljátok sakkban tartania többiekét, vagy ők erőltetik rátok ezeket az elképzeléseket? Most jön hamarosan a szülői értekezlet. Többen vannak, akiket már első osztály óta valamilyen hangzatos, de értéktelen külsőség miatt bántanak. Tudjátok, nem az a jó osztálytárs, aki csendben megalázható. Lehet, hogy a megalázó osztálytársatok szülei nem is sejtik, milyen kellemetlenségeket vált ki szemefénye, s ez mennyire káros itt az osztályban. Kérjétek meg szüleiteket is a nyílt beszédre és kérésre. Nem lehetetlen, hogy az ilyen beszélgetések otthon is rendbe teszik a problémákat.

- Végül: higgyétek el, **ha sok év múlva összetalálkozunk az utcán,** bevillan az arcotok, felsejlik a sok tanítvány közül is egy- egy emlékfoslány, nem az jut eszembe, hogy hányasokat szereztél a tantárgyamból, beszélgettél- e óra közben, milyen ruhában jártál. **Az összkép abból áll össze, amit a több év során magad után hagytál: jó ember voltál- e.** Jó emlékem maradt-e utánad, de ez nem teljesítményfüggő, hanem emberi értékfüggő. **Őszinte, tisztelettudó, becsületes, emberszerető voltál?**

Persze nem mindenkivel találkozunk, ezért a tanárok legtöbbször az a legbiztosabb, ha az évek során megismertet benneteket ezekkel az értékekkel, sok példát nyújt - leginkább próbál személyeset - gyakoroltat, mindenesetre fontosabb neki, hogy a sok számadat, művelet, ismeretanyag mellett embert „faragjanak” belőletek, lehetőleg jó embert, hiszen minden esélyetek megadatott erre. Szó szerint, „karcúsítunk” ott, ahol értéktelenebb dolgok jönnek a felszínre és „szélesítünk”, bátorítunk, ahol egy kis megerősítés szükséges. **Ezért gondolkodjon el mindenki, melyik az értékteremtő arca, szava, tette, de emelje fel a fejét az, aki már értékes dolgokat, eredményeket, jó szót stb. tett a közösség és saját asztalára.**

Igyekeztem senkit sem megbántani, ezért senki sem ment ki sértetten az óráról. Mindenki lehiggadt. Viszont pár szerényebb, halkabb gyerek odajött szünetben és megköszönte az órát, ami még most is megrendüléssel tölt el.

Az eset után pár nappal egy versenyen találkoztam az egyik "csendes csapathoz" tartozó anyukával, aki elmondta, milyen sokat jelentett ez a beszélgetés az osztályban és felvetették a témát a szülői értekezleten is, ahonnan egy-két szülő bizony feladatokkal tért haza.

Kíváncsian várom a tanévet, hogyan alakul ennek az osztálynak az idén az élete, de bizonyára a végső választ - mely hosszú évek múlva dől el - nem biztos, hogy megtudom. Mindenesetre bizakodom.

Gálné Kálmán Aranka
Földrajz-biológia szakos tanár, osztályfőnök

35 éves ember vagyok. Életemnek több szakaszát magam mögött tudom. Bármelyik szerepemre gondolok: a büszkén vállalt anyaságom, a 20 éve tartó párkapcsolatom, amelyből 14 év kiegyensúlyozott házasságban telik odaadó feleségként, a fejlesztőpedagógus voltom, amelyre tudatosan érek meg évek tapasztalatai alapján; mindegyikben közös az értékkeresés, - teremtés és - őrzés motívuma.

Számomra a Belső Értékeink Program olyan szellemi kaland, amely tudattalanul is ott rejtőzött gyermekéveim összetört álmaiban, kamaszkorom szívós kitartásában, ifjúságom választásaiban és felnőtt mindennapjaim hétköznapi valóságában.

A legnagyobb nehézségek közepette, a mai világ zaklatottsága, manipulált útvesztői ellenére hiszek abban, hogy **az életünket mi alkotjuk a magunk hite szerint** elátkozott parttá vagy a béke szigetévé. Talán nem is kell, hogy mind a 12 értéket ismerjük, elég csak néhányat, a békét, a tiszteletet, a szeretetet, ezek idővel gazdagodnak, kiteljesednek bennünk, és környezetünkre is pozitívan hatnak.

Kevesen vagyunk, akik szilárdan az értékek hívei, kevesebben azok, akik családi, baráti, munkahelyi viszonyaikban gyakorolják a keresés fáradságát, a rátalálás örömét és a megtartás felelősségét. Mert **az értékek bár szubjektíven léteznek, mégis az örök emberi értékek átívelnek időn és téren át, összekötnek bennünket.** Jó érzés átadni magunkat az objektív, megfoghatatlan, de mégis létező szellemiségnek, így élhetjük át az összetartozást embertársainkkal.

Az értékek hiányosságai azonban eltávolítanak bennünket másoktól. Sok ember békétlen, szeretethiányos, híján van az alázatnak, a türelemnek, foglya valamilyen ember alkotta csapdának: karrierizmus, vagyonszerzés, a nemi szerepek semmibe vétele, hatalomféltés. Ezek a tévhitek csak látszólag tesznek bennünket elégedetté, csak ideig-óráig válhatunk győztessé általuk önmagunk és embertársaink fölött.

Nehezen tudom szétválasztani magamban az embert, az anyát, a pedagógust, de legmarkánsabban elvált szülők gyermekeként, majd hivatásom kapcsán - tapasztalatlanságom okán - éltem át a kétféle emberi hozzáállás következményeit.

Az egyoldalú frontális ismeretátadás során hozzájutottam a hatalomféltő ember kudarcélményeihez, majd anyaként szerzett tapasztalataim, később a reformpedagógusok gondolatainak megismerése, az alternatív pedagógiák eszméinek tanulmányozása, és ennek nyomán **az emberi értékeket kereső, arra alapozó és fejlesztő magatartás sikerekkel ajándékozott meg. Jól illeszkedett ebbe a gondolatiságba a Belső Értékeink Program.**

Egy gyerekcsoporton belül is a személyesség, a csak neki, csak róla, és az általánosan mindenkinek szóló pozitív emberi értékek közvetítése okoz meglepő elégedettséget. Az emberi gesztusok, a tekintet, a közösen értelmezett és alkalmazott jelek, tudásunk és hitünk a gyerekről, a gyerekben, az egyenrangú emberi és felelős pedagógusi magatartás mélyen átélt élmények sorát adja. Belső meggyőződésünk mellett persze mindig ott bujkál a szerény szkepszis, amit a csillogó gyerekszemek mindig megnyugtattak.

A gyerekek nagyon hamar megérik az őszinte kíváncsiságot, az elfogadást, és szomjaznak a hitelességet, a biztonságot. Elfogadják azt is, ha hibázol, csak merd bevallani. Mereven elzárkóznak viszont az előítéletességtől, a felülről rájuk erőltetett kicsinyes szabályoktól. Lételemük a tevékenység, a játék.

Számunkra feladat az autonómia kialakítása és a szociális érzék fejlesztése. Az önmaga lehetőségeivel, képességeivel tisztába levő, cselekedeteiben felelős és másokért is tenni képes, értéket teremtő és megtartó emberek nevelése.

Rajczy Andrea tanító, 3 kisgyermek édesanyja

És még valami a tanév kezdés kapcsán...

MOTTÓ: A szeretet olyan szabály, ami megteremti és fenntartja a mély és méltósággal teli emberi kapcsolatokat.

„...az értékek bár szubjektíven léteznek, mégis az örök emberi értékek átívelnek időn és téren át, összekötnek bennünket...”

E fenti két gondolat motiválja jelen írásomat.

Mint minden tanév kezdete előtt, - már több mint 30 éve, - átrendezem az iskolai szekrényemet, hogy az éppen aktuális évfolyamhoz szükséges könyvek, egyebek a kezem ügyében legyenek, mire a tanításra kerül a sor.

Pakolás közben egy kis cédula hullott ki az egyik tankönyvből. Már épp a kidobandó dolgok kupacába tettem volna, amikor beleolvastam a gyöngybetűkkel írt sorokba:

Erika!

**„Mindent elvégeztünk, úgy ahogy előzőleg Veled megbeszéltük. Gyönyörűen dolgoztak. Magaviseletük kifogástalan volt. Dicséretet érdemelnek. Matekból szorgalmat is kaptak. Öröm volt náluk lenni!
A könyveidet a középső fiókba tettem.
Éva néni”**

Már tudom miért lapul még mindig a szekrényemben ez a kis papírdarab, amit több mint egy évtizeddel ezelőtt kaptam, az engem betegségem alatt helyettesítő, már akkor nyugdíjas kolleganómtól.

Szememet elfutotta a könny, hiszen aki írta már rég nincs közöttünk, mégis olyan mindenén átívelő meleg szeretet áradt felém e néhány sorból, ami *erőt és hitet adott az új tanévkezdéshez.*

*Wolfné Rácz Erika
Tanító, Érd, Bolyai János Ált. Isk.*

GONDOLATOK, ÖTLETEK, TERVEK

- Elsősorban a további szakirodalom magyar nyelvű hozzáférését igyekszünk lehetővé tenni, amihez szerkesztői, korrekturái segítséget is szívesen fogadunk.
- Folyamatban van egy olyan segédanyagokat tartalmazó csomag összeállítása, melyben az értékekhez kapcsolódóan, azok megismertetését és mélyebb megértését, megélését segítő **hang** és **képanyagot**, **játékokat**, valamint **történeteket** és **idézeteket** gyűjtünk egybe, és adunk közre azok számára, akik ezzel a módszerrel már foglalkoznak, vagy szeretnének foglalkozni. Ehhez az „ADATBANK”-hoz, mindenki hozzájárulását szívesen vesszük, elérhetőségeinken keresztül.
- Gyűlnek az egyes értékekkel kapcsolatos **vizualizációs kommentárok** és különböző céllal használható **gondolatok** is. Ezekhez szintén az elérhetőségeinken keresztül lehet hozzájutni, ill. bővíteni.
- Szeretnénk, ha a **HÍRLEVÉL**-ben **megosztanátok az értékek „közvetítésével”** kapcsolatos bevált **ötleteiteket, tapasztalataitokat**. Ehhez is várjuk az anyagokat.

Ha nem vagy a címlistánkon és szeretnéd, hogy a HÍRLEVÉL közvetlenül eljusson Hozzád, és/vagy ismerőseidhez, akkor kérjük, hogy a hungary@livingvalues.net email címre név és email cím feltüntetésével ezt jelezd. Köszönjük.